

J. Frederiksen: Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem, at naar han nu er glad over det, som er kommet ud af Politiundersøgelserne, ere vi i og for sig enige, thi der er kommet det ud deraf, at det er bevist, at en af de Læger, som vare omtalte i denne Klage, Læge Erslev, var Morfinist, og at han blev kaldt tilbage som Distriktslæge fra Læsø — nu er han, saa vidt jeg ved, i Amerika. Endvidere har Langhoff som Følge af disse Oplysninger taget sin Afsked som Distriktslæge i Ringsted. Naar det ærede Medlem er tilfreds med det, kan jeg ogsaa være det, og saa ender det hele jo i skøn Enighed.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Det ærede Medlem har en vidunderlig Maade at citere paa. Han siger, at jeg har udtalt, at jeg var glad ved Resultatet af Politiundersøgelsen, men det har jeg ikke sagt et Muk om. Saa kommer det ærede Medlem og taler om Læge Erslev. Der har slet ingen Politiundersøgelse været angaaende Læge Erslev. Hvor kan det ærede Medlem sige, hvad der er kommet ud af Politiundersøgelsen, naar der overhovedet ingen Politiundersøgelse har været? Jeg beklager i høj Grad Resultatet af denne Politiundersøgelse, for det er altid uheldigt, at det viser sig, at der kan ankes baade mod den ene og den anden. Men der er ikke afkræftet det mindste af, hvad jeg har sagt, ikke paa nogen som helst Maade. Det ærede Medlem kan ikke paa-vise et eneste Punkt, hvor jeg i denne Sag har sagt noget, der var urigtigt.

Hyller: Det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) var i sin Tale i Gaar meget ked af, at Ministeren ikke var gaaet med til Finanslovkommissionens Forslag om at stryge $\frac{1}{4}$ Million af de Midler, der bevilges af Statskassen til Arbejdsløshedskasserne. Han udtalte det, som saa ofte er blevet sagt, særlig af Landbrugets Repræsentanter, at Arbejdsløsheden sikkert ikke var saa stor, og at de arbejdsløse i Byerne, særlig i København, ikke vare til at formaa til at drage ud paa Landet, naar der blev tilbudt dem Arbejde der. Det er en Slags Kæphest, Landbrugetsrepræsentanterne møde op med. I Virkeligheden er Forholdet det, at der ingen Steder i Landet har været Mangel paa Arbejdskraft. Jeg kommer

en Del omkring ude i Landet, jeg har talt med Gaardejere og spurgt dem, om det virkelig var saaledes, at de ikke kunde faa Arbejdskraft. Jo, sige de, det kunne de, om der end nok kan være enkelte Tider af Aaret, hvor det kan være noget vanskeligt. Naar jeg saa har sagt til dem, om de da ikke kunde faa Arbejdskraft fra Byerne, særlig fra København, svarede de: Nej, det kan ikke nytte at faa disse Folk herud, for det er kun nogle faa Dage, vi have Brug for dem. Jeg har talt med Arbejdere ude paa Landet, og det fremgaar af, hvad de have meddelt mig, at der sidste Sommer ude paa Landet har været ret mange daglønnede Arbejdere, som have gaaet ledige, og naar man ude paa Landet har Folk, der ere vante til Landbrugsarbejde, som ikke kunne opnaa Arbejde, kan man ikke komme og fortælle, at Københavnerne ikke ville derud. Nej, Forholdet er det, at selv i Landbruget er der ikke Brug for saa stor Arbejdskraft nu som i Fortiden. Det viser sig bedst derved, at selv i Sommertiden komme mange Landarbejdere ind til København for at søge Arbejde, selv naar Tiderne ere allerslettest. Men saadanne Udtalelser fremkomme i Regelen, saa snart der er et eller andet Forslag oppe om at hjælpe de fattigste Dele af vor Befolkning, som dog ikke selv ere Skyld i Arbejdsløsheden. Det er den Maade, hvorpaa Kapitalisterne nu en Gang producere, at de en kort Tid have Brug for en større Stab af Arbejdere for kort Tid derefter at kaste dem paa Gaden.

Men naar Udtalelser som dem, vi have hørt af det ærede Medlem, bruges, er det en Haan mod Arbejderne, som ikke selv ere Skyld i, at de gaa ledige. Det ser ud, som om det er nogle dovne Bæster, der ikke gide arbejde. Ja, det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) ler, men det kan ikke opfattes anderledes. Der er Arbejdere i København, som, saa snart der er Lejlighed for dem til at tjene et Par Kroner paa en Dag, modtage Arbejdet, men man fremsætter den Slags Udtalelser for at give det Skin af, at disse Mennesker ikke have Lyst til at arbejde, og saa skulle de ikke støttes af Staten. Det er en Udtalelse, som ofte er bleven fremsat fra den Side, og naar de Herrer, som dog maa være kendte med, hvad der sker paa den Egn, hvor de høre hjemme, blive trængende til Arbejdskraft, kan det ikke være ret vanskeligt for dem at lade Folk det vide Landet over, og det kunde jo være rart, om man en Gang kunde slaa